

set sit bestemmelsessted, søge nærmeste havn udenfor Grønland, hvor læge findes.

Befinder skibet sig derimod vest for 35° v. l., kan det fortsætte rejsen til Grønland, men føreren sætter sig snarest muligt i telegrafisk forbindelse med landsfogeden i den landsdel, i hvilken skibets første anløbshavn ligger; landsfogeden vil da efter konference med lægeautoriteterne meddele føreren, hvilken havn han først skal anløbe, og hvilke forholdsregler, der iøvrigt vil være at iagttage.

Samme fremgangsmåde følges uanset skibets position, når sygdommen formenes at være tyfus, skarlagensfeber, kighoste, fåresyge eller kønssygdom.

§ 7.

Karantæneflag.

Når et skib med en af formodet farlig smitsom sygdom lidende patient ombord nærmer sig grønlandsk havn, hejser skibet gult flag på fortoppen og holder sig iøvrigt afsondret fra land.

§ 8.

Sygdommens nærmere konstatering.

Distriktslægen begiver sig derpå snarest alene ombord under iagttagelse af de fornødne forsigtighedsregler og undersøger forholdene i den udstrækning, han finder fornødent, hvorefter han, når smitte kan befrygtes, bestemmer og meddeler skibets fører de foranstaltninger (isolation og desinfektion), som vil være at iagttage. Sundhedsbevis udstedes ikke, før lægen erklærer disse foranstaltninger for efterkomne. Lods, som er gået ombord, deler vilkår med skibets besætning.

§ 9.

Meget farlige sygdomme.

Konstateres sygdommen at være: pest, kolera, gul feber, dysenteri, plettyfus, børnekopper eller spedalskhed, finder isolationen sted ombord i skibet. Lægen tager ophold på dette, og forbindelse med land må ikke finde sted, før lægen erklærer smittefaren for overstået.

§ 10.

Farlige sygdomme.

Viser sygdommen sig at være ondartet halsbetændelse (difteri), mæslinger, børne-

lammelse, australsk syge (sovesyge) eller smitsom hjernerygmarvsbetændelse, isoleres patienterne ombord; herefter vil skibets ekspedition kunne finde sted, når følgende forholdsregler iagttages:

Postens udlevering og skibets losning og ladning foregår, uden at der etableres anden forbindelse mellem land og skib, end at både lægger til ved skibssiden. Skibets arbejde må udelukkende besørges af dets egen besætning, og skibets landgangstrappe eller lejdere må ikke nedfires. Såfremt en funktionær af uomgængelige tjenestehensyn er nødsaget til at gå op i skibet, må opholdet indskrænkes til det mindst mulige, og han må hverken gå ned i kahyt eller kamre.

Breve og andre forsendelser fra personer, som opholder sig ombord i et sådant inficeret skib, kan, hvor omstændighederne gør det ønskeligt, desinficeres, og emballagen såvel om breve som om pakker enten desinficeres eller brændes. Eventuelle pasagerer til Grønland må enten returnere med skibet eller holdes i karantæne i et passende tidsrum, alt efter sundhedskommissionens i hvert enkelt tilfælde truffene bestemmelse.

§ 11.

Andre farlige sygdomme.

Ved smitsomme sygdomme, udenfor de i paragrafferne 9 og 10 nævnte (såsom tyfus, skarlagensfeber, kighoste, influenza, fåresyge, rosen, brandbylder, miltbrand og kønssygdomme), kan patienten isoleres i land, og efter fornøden desinfektion udstedes sundhedsbevis og optages forbindelsen mellem land og skib.

B. Andre Skibe.

§ 12.

Smittefrit skib.

Ankommer skib, som ikke er udsendt af Grønlands styrelse, til grønlandsk havn, påhviler det sysselmanden, ledsaget af distriktslægen, forsåvidt denne er til stede, først af alle at begive sig ud til skibet for at undersøge skibets sundhedspas, og såfremt dette befindes i orden, og der ikke findes sygdom ombord, da at forsyne det med påtegning herom, hvorefter sundhedsbevis kan udstedes.